

Βιβλίο Δεύτερο

- Ενώ λοιπόν η αρετή είναι διανοητική ή ηθική, η μεν έρχεται με διδασκαλία η δε με έθος. Άρα, η ηθική όχι εκ φύσεως
- Οι καλές πολιτείες είναι αυτές που δημιουργούν έθος στους πολίτες
- Το ποιόν των ενεργειών καθορίζει τις έξεις
- Πρώτη βοήθεια μας είναι ο εθισμός στη μεσότητα. Μπορούμε να ελέγχουμε τις έξεις μας με το να δούμε πχ αν λυπούμαστε όταν απέχουμε απο τις σωματικές ηδονές
- Η ηθική έχει να κάνει με τις ηδονές αλλά και γενικά η αρετή ασχολείται με ηδονές και λύπες
- Για να αποκτηθεί μια αρετή, απαιτούνται τα εξής 3: να γνωρίζουμε ότι μια πράξη είναι ενάρετη, να την επιλέγουμε γι' αυτό που είναι και επίσης να έχουμε ακλόνητο-σταθερό χαρακτήρα. Τότε, είμαστε ενάρετοι
- Επομένως, δεν αρκεί να κάνει κανείς μια δίκαιη πράξη αλλά να την κάνει όπως θα την εκτελούσε ένας δίκαιος
- Η ψυχή έχει 3 στοιχεία: πάθη, δυνάμεις, έξεις (η στάση μας απέναντι στα πάθη). Η αρετή αφορά στο τρίτο
- Η ηθική αρετή (και μόνο αυτή) είναι έξη μεσότητας
- Μόνο οι πράξεις και τα πάθη μπορούν να χαρακτηρισθούν με «μέσο, έλλειψη, υπερβολή». Η μεσότητα είναι το δέον στο χρόνο, το τόπο και τους αποδέκτες
- Οι άνθρωποι είναι «έσθλοι απλώς» δηλαδή η αρετή έχει ένα μόνο τρόπο να εκδηλωθεί ενώ αντιθέτως, το κακό άπειρους
- Δεν υπάρχει μέσο στην υπερβολή και την έλλειψη (πχ στην ακολασία) αλλά ούτε και υπερβολή ή έλλειψη στο μέσο (πχ στην ανδρεία)
- Έχουμε ροπή προς στις ηδονές («πεφυκαμεν προς ηδονας»)
- Πρώτο βήμα για μεσότητα το να αποφύγουμε το χειρότερο από τα 2 άκρα. Πρέπει να απομακρυνθούμε από αυτό που κλίνουμε εκ φύσεως